

's HERTOGENBOSCH, 3 February.

Wij zijn gemagtigd om bekend te maken, dat het te verleenen ontslag aan zovlanige leden van den 1^{en} ban der schutterijen, op grond dat zij, na hunne inlijving, kind of kinderen hebben verkregen of dat derzelve echtgenooten zich in eenen zwangeren toestand bevinden, even toepasselijk is op de leden van den 1^{en} ban der dienstdoende als op dien van de rustende schutterijen; zullende degenen, welke ter vermelde oorzaken hun ontslag verlangen, zich bij geschrifte moeten adresseren aan den heere gouverneur der provincie, waaronder de schutterij behoort, onder overlegging:

1°. Van een extract uit het register der huwelijken, ten bewijze van de echtheid van het huwelijk en

2°. Van een extract uit de registers der geboorte, ten bewijze van aanwezig van kind of kinderen, of wel, ingeval de echtgenoot zich in eenen zwangeren toestand bevindt, van een attest, door een arts of vroedvrouw afgegeven, en door het hoofd van het plaatselijk bestuur gelegaliseerd, inhoudende in hoeverre de zwangere staat van de echtgenoot vermoedelijk is gevoerd.

Voorts dient tot nader, dat zij, die in een der voormelde gevallen verkeerende, reeds bij de schutterij hebben gereplacéerd, ook, in afwachting der beslissing, welke daaromtrent zal worden genomen op de voors. wijze, het ontslag van derzelve plaatsvervangers kunnen aanvragen, terwijl zij die om andere redenen, dan de voormelden, ter oorzaak van bijzondere omstandigheden, grond vermeenen te hebben, om bij wijze van gunst te worden ontslagen, zich deswegens bij rekweste aan Zijne Majesteit moeten wenden.

Rusland.

PETERSBURG, 19 January.

De generaal *Dimitich Sabalkanski* heeft uit zijn hoofdkwartier eene proclamatie aan de Polen uitgevaardigd. De vreedzame ingezetenen, welke zijne troepen, die Polen gaan binnenrukken, als broeders ontvangen, zullen betaling bekomen voor de leverantien, welke zij aan dezelve doen. Bij de aannadering der russische troepen, moeten de ingezetenen, die de wapens opgevat hebben, dezelve nederleggen. Die met de wapens in de hand gevat worden, zullen naar de gestrengheid der wet, gestraft worden. De steden en dorpen, die zich tegen het gezag des Keizers vertzetten, zullen eene oorlogsbelasting moeten betalen. De ingezetenen mogen over het algemeen op gunstige vergiffenis van den Keizer hopen. Alleen degenen, die hunne handen met bloed bevleekten, en de aanstokers der misdaden, zullen de straf der wet niet ontgaan.

Wijders heeft de genoemde generaal ook nog eene proclamatie aan de poolsche krijgsvolken uitgevaardigd, waarbij hij dezelve vermaant om tot hunnen plicht weder te keeren.

Frankryk.

PARIJS, 24 January.

Het ontwerp van wet omtrent het lager onderwijs, hetwelk van regeringswege bij de kamer der pairs is ingediend, behelst de volgende voorschriften:

Het lager onderwijs omvat, behalve de zedelijke en godsdienstige opvoeding, het lezen, het schrijven, de fransche taal, het rekenen, het metrische stelsel van maten en gewichten, en de beginselen van het teekenen en landmeten. Geen kind zal aan het godsdienstig onderwijs mogen deel nemen, dan in overeenkomst met het verlangen der huisvaders, die daarover altijd vooraf behooren geraadpleegd te worden. Het toezigt over al, wat het lager onderwijs in ieder kanon betreft, zal worden uitgeoefend door eene onbezoldigde commissie, bestaande uit den burgemeester der hoofdplaats van het kanton, den vrederegter en van vier tot twaalf aanzienlijke ingezetenen, die voor de helft door den rector der akademie, en voór de andere helft door den prefect van het departement zullen worden gekozen. Van de zijde der gemeenten zal aan ieder gemeentelijk onderwijzer een behoorlijk schoolgebouw en eene vaste jaarwedde van ten minste 200 franken moeten worden verschaft. Daarenboven zullen die onderwijzers van al hunne leerlingen een maandelijksch schoolgeld ontvangen, welks bedrag door de gemeentebesturen zal worden vastgesteld. Eindelijk zullen er nog in de gemeenten, welker hulpmiddelen zulks toelaten, afzonderlijke meisjes-scholen

meeten worden opgericht; terwijl er op de begrooting der rijksootgaven genoegzame sommen zouden worden gebracht, om de gemeenten, die te onvermogend zijn, om een goed schoolgebouw op te richten, of haren onderwijzer te bezoldigen, daarin te ontmoet te komen.

Zie hier eenige zipsneden uit de ontwikkeling van het voorstel van den heer *Bartholémy c. s.* (Zie ons vorig nummer, zitting van 25 januarij.)

«Mijne heeren, het voorstel, dat wij de eer hebben u te doen, om namelijk den hertog van Nemours tot den belgischheid troon te roepen, is veroorzaakt door den drang der omstandigheden, in welke wij geplaatst zijn.

«Men dringt op de verkiezing des hertogs van Leuchtenberg aan in weerwil van den tegenzin van Frankrijk, om hem te erkennen, men brengt het aaustaande slagveld op onzen bodem, ziet van al de voordeelen af, welke Frankrijk ons kan aanbieden en offert onze zedelijke en materiele belangen op aan het ijdele denkbeeld van een opperhoofd onzez eigenen koninkrijks, een opperhoofd zonder eenige ondersteuning, op dat verpligt zou zijn, om, wilde hij ergens eenige ondersteuning vinden, zich in de armen der vijanden van onze instellingen te werpen.

«Wij ontveinzen niet, mijne heeren, dat ons eene weigering kan ten deel vallen; maar is de gedane weigering, wel ernst geweest? Neen, mijne heeren, dezelve was zuiver betrekkelijk; ik durf zelfs zeggen, dat zij geenen wezenlijken grond had.

«En inderdaad, welke zijn de beweegredenen van eene weigering? De vrees voor eene beschuldiging van staatzuchtige oogmerken; de vrees, om eenen oorlog te verwekken, door deze oogmerken aan den dag te leggen.

«Maar, mijne heeren, hoe zou men Frankrijk van staatzucht kunnen beschuldigen, na al wat het verrigt heeft, om ons voorstel van de hand te wijzen? Zoo het toegeeft is zulks zekerlijk uit geegenheid, om aan onze verlangens te voldoen, uit zuicht voor ons belang en geenzins, om dezelfs staatzucht te voldoen. Indien het, zeg ik, ons gehoor geeft, doet het zulks, om ons den vrede te schenken en de oorzaken uit den weg te nemen, welke tot voorwendsel zouden kunnen strekken, om dien van Europa te verstoren.

«Ik zeg, een voorwendsel, want de ketize van eenen jongsten zoon uit het huis van Frankrijk tot Vorst van België kan nooit, dobr niet eenen publicist, beschouwd worden als van eenen aard zijnde, om de geringste stoornis in het evenwigt der Mogendheden te kunnen veroorzaken.

«Is dan het bezit van België door eenen prins van het huis van Frankrijk eene zoo buitengewone zaak, dat zij van eenen aard is, om onrust te baren? Heeft het huis van Bourbon die jongste tak van het huis van Frankrijk, niet lange jaren België bezeten, zonder andere onlusten, andere verdeeldheden te baren, dan binnen Frankrijk zelven?

«Ware het, gelijk tijdens de regering van *Lodowyk XIV*, het geval, om, in een zelfde geslacht, de beide magtigste monarchien van dien tijd te vereenigen, dan zou de ongerustheid van Europa begrijpelijk zijn; maar nog eens, wat is er, ten gevolge van den oorlog over de successie tot den spanschen troon gebeurd? Het huis van Bourbon is in het bezit der beide monarchien gebleven, in weerwil der door *Lodowyk XIV* gelede nederlagen, en wat geschied er heden? De beide huizen van Frankrijk en Spanje zijn in eenen staat, die na aan dien van vijantelijkheid grenst. Kunnen dan de groote Mogendheden, met betamelijkheid, Frankrijk ontzeggen, hetgeen zij voor henzelven hebben genomen. Heeft Oostenrijk dan niet eene menigte vorsten in Italië, ja zelfs tot op de fransche grtuzen, in zijn bondgenootschap?

«Is de vrees van eenen *Bonaparte* te zien herboren worden dan eene regtvaardige en wettige reden, om Frankrijk voort al tijd uit te sluiten en in staat van vriendschap met Europa te verklaren, iedere reis, dat het een verbond met eenen naburigen staat mocht aangaan, een verbond, zuiver gegrondvest op de gemeenschap van materiele en zedelijke belangen.

«Gij ziet derhalve, mijne heeren, dat de aaugekondigde weigering alleen veroorzaakt is door den loffelijken wensch, om den vrede te bewaren; doch, indien Frankrijk den vrede niet kan behouden dan op voorwaarde van geen bondgenootschap met deszelfs naburen te mogen sluiten, dan zijn en Koning en volk verplicht, om tege eene zoo vernederende voorwaarde op te staan. Dit besluit van den kant van Frankrijk zou daarenboven slechts de ontknoping van hetgeen tegen de beide verken bezaamd wordt, een weinig verhaasten.

„Mij blijft thans overig, van de afzonderlijke belangen van Engeland te spreken, hetwelk wij zekerlijk geen oogmerk hebben, te beledigen. Ongetwijfeld heeft Engeland langen tijd gevreesd, de haven van Antwerpen in handen van deszelfs vijanden te zien, uit hoofde van het gemak, om oorlogsvloten in dezelve te bouwen. Maar waarom zou België niet plegtig verklaren, dat die haven nooit tot dat einde bestemd zou worden; dit kon zelfs geen offer wezen; maar al ware het ook eene offer, dan zou deswege nog niet te aarzelen zijn, want Engeland, Frankrijk en België moeten, in de omstandigheid, waarin zij zich, door de vergrooting van Rusland gebragt en bedreigd zien, zoo naauw aan elkander verbinden, ten einde hunne instellingen en materiële belangen te kunnen behouden. De belangen van Engeland zullen niet gekrenkt worden, tot welk huis ook de vorst behoort, dien België zal kiezen, wanneer de haven van Antwerpen voor deszelfs ingezetenen, zoo wel als voor alle natien opengesteld zal zijn, wanneer deze hetzelfde nuttig kan wezen, zonder het ooit te kunnen schaden.“

Den 22 is de generaal *Flahaut* van hier als courier naar Londen vertrokken. Zijne reis wordt in verband gebragt met die van den heer *Lawostine* naar Brussel, en men geloof, dat de dépêches, waarmede zij belast zijn, betrekking hebben op schikkingen, rakende België, welke tusschen de hoven van Frankrijk en Engeland getroffen zouden wezen.

Men zegt hier stellig, dat de hertog van *Leuchtenberg* verklaard heeft, dat hij nooit de kroon van België aannemen zal, als willende aan Frankrijk geen reden tot ongerustheid of verdeeldheid geven.

Het leger van Algiers komt naar Frankrijk terug en het schijnt dat men aldaar niet meer dan tien duizend man zal laten. De generaal *Clausel* zal met het laatste detachement wederkeren. Het gouvernement zou geenzins het plan hebben om Algiers te ontruimen.

België.

BRUSSEL, 31 January.

Ten gevolge van een raad van ministers, op den 26 desor gehouden, heeft het fransche gouvernement verklaard, de keuze des hertogs van *Leuchtenberg*, tot Vorst van België, als eene oorlogsverklaring te zullen beschouwen, en de heer *Bresson* gelast, om Brussel binnen de 24 uren, na de beslissing van het congres, te verlaten. Deze dépêche, geteekend *Sebastiani*, is gisteren morgen alhier aangekomen en aan het diplomatiek comité medegedeeld geworden. Men verzekert, dat, van den anderen kant, lord *Ponsonby*, nadat de keuze van den hertog van *Nemours* zal zijn gedaan, insgelijk binnen 24 uren Brussel zal verlaten.

Zitting van het Nationaal Congres van den 27 January.

Een aantal inwoners van Brussel, Yperen, Antwerpen, Gent, Ath, Dinant, Namen en Icelles willen, dat het congres den hertog van *Leuchtenberg* zal verkiezen.

De heer *Osy* stelde voor, om wegens de petition, strekkende tot eene zuivere en eenvoudige vereeniging met Frankrijk, tot de orde van den dag over te gaan, welk voorstel van alle kanten ondersteund werd.

De heer *David* begreep, dat de daad van vereeniging met Frankrijk, eene daad van onafhankelijkheid van de zijde der Belgen zijnde, geenzins tegen eenig besluit van het congres streed.

De heer *Jottrand* was voor de orde van den dag. Wij hebben de onafhankelijkheid van België gedeclareerd, zeide hij en eene vereeniging met Frankrijk zou deze onafhankelijkheid vernietigen.

De president: Morgen zullen de discussien over de keuze van een opperhoofd van den staat plaats hebben.

Na veel over en weder spreken werd besloten, wegens de petition, houdende verzoek tot eene vereeniging met Frankrijk, tot de orde van den dag over te gaan, en al de overige rekenen op het bureau der renseignementen neder te leggen.

De heer *Jottrand* drong hierna aan op de behandeling der petition van eenige leden der israëlitische godsdienst, verzoekende dat ook hunne leeraren, bij het budget, uit 'slands kasse mogten betaald worden, waarop de heer *de Polichy* aanmerkte, dat de 2^e paragraaf van het achtste artikel der constitutie, waarbij de traktementen der leeraren of bedienaren van alle geloofsbelijdenissen hun allen gewaarborgd worden, voldoende was, en de heer *Barthelemy* vond, dat men alzoo wachten moest, tot dat dit artikel in deliberatie kwam. Daar er verder over deze zaak niet gesproken werd, werden de deliberationen over het budget voortgezet.

Van den 28.

De heer van de *Weyer* beklom de tribune en deed een wijd.

loopig verdrag van den uitlag zijner zending naar Londen. Wij deelen den volgenden brief van lord *Palmerston*, welke in dit verslag voorkomt, mede.

Londen, den 24 januarij 1831.

De conferentie, de noodige informatie van wege de gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden, wegens de verdeling der schuld en de handelschikkingen, welke betrekkelijk België zouden mogen worden gemaakt, voor oogen hebbende, wenscht, zoo spoedig mogelijk, en insgelijks schriftelijk, narigten van wege de belgische commissarissen, omtrent die twee onderwerpen te bekomen.

(Get.) PALMERSTON.

De heer van de *Weyer* was van oordeel, dat de conferentie met dezen brief heeft willen te kennen geven, dat zij zich voorbeheld, om over de grenshepaling en over de verdeling der schuld te beslissen, bij eene akte, gelijk aan die, welke het tractaat van 1814 uitmaakt. Wij hebben niet opgehouden, tegen eene dergelijke bemoeijing te protesteren en steeds er op aangedrongen, dat wij alleen het nationaal congres het recht teekennen, om de grenzen te bepalen en de schuld te regelen.

Na begonnen, op voorstel van den heer *le Hen*, de deliberationen oyer de wijze, volgens welke de vergadering, tot het kiezen van eenen Koning behoorde overtegaan. Deze deliberationen duurden zeer lang (*wy achten dezelve niet gewigtig genoeg, om die thans onzen lezers mede te deelen*), en eindigen met het vast stellen van het formulier van het proces-verbaal, waarbij de verkiezing van den Koning zal worden geconstateerd.

Zitting van den 29.

In deze zitting is gelezen het volgende:

EXTRACT uit het protocol n°. 11, van de conferentie, gehouden te Londen op het Foreign-office (ministerie van buitenlandsche zaken) den 20 January 1831; tegenwoordig, de plenipotentiarissen van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Britanje, Pruisen en Rusland.

De plenipotentiarissen der hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot Britanje, Pruisen en Rusland hebben kennis genomen van den hiernevensgevoegden brief, aan hunne commissarissen te Brussel geadresseerd, uit naam van het provisioneel belgisch gouvernement, welke brief, overeenkomstig aan den inhoud van het protocol van 9 januarij 1831, inhoudt dat de belgische troepen, die tot de omstreken van Maastricht genaderd waren, het bevel bekomen hadden om onmiddellijk terug te trekken, en voor het vervolg de oorzaak van vijandelijkheden te vermijden.

Door de uitleggingen hunner commissarissen, reden hebbende om zich overtuigd te houden, dat dien terugtocht der belgische troepen ten uitwerkkel zal hebben, om aan de vesting Maastricht de volkomen vrije gemeenschap, die zij behoort te bezitten, te verzekeren, geen twijfel koesterende, dat Z. M. de Koning der Nederlanden, van zijnen kant, niet voorzien hebbe, om aan het protocol van den 9 januarij gevolg te geven; voor het overige de noodige besluiten vastgesteld hebbende, in het geval de bepalingen van dit protocol verworpen of geschonden zouden worden, en de dag daár zijnde, waarop het ophouden der vijandelijkheden, hetwelk de Mogendheden zoeken daar te stellen, volkomen vervuld moet wezen, zijn de Mogendheden overgegaan, tot het onderzoek der op te lossen vraagpunten, om aan het doel van hun protocol van den 20 december 1830 te beantwoorden, ten einde eene nuttige toepassing van de grondbeginselen te maken, aan welke die acte de toekomstige onafhankelijkheid van België verbindt, en om alzoo den algemeenen vrede te staven, welks bandhaving het voornaamst belang, gelijk de hoogste wensch der in conferentie te Londen vereenigde Mogendheden uitmaakt.

Ten dien einde hebben de Mogendheden allernoodzakelijkst geoordeeld, om, vóór alles de grondbeginselen vast te stellen, betrekkelijk de grenspalen, die voortaan het hollandsch grondgebied van het belgische moeten afscheiden.

Voorstellingen ten dezen aanzien zijn hna van wege beide partijen, overhandigd geworden. Na eene rijpe overweging, hebben zij onderling de volgende grondbeginselen beraamd:

Art. 1. De grenzen van Holland zullen al het grondgebied, de vestingen, steden en plaatsen bevatten, die aan de voormalige republiek der vereenigde nederlandsche provincien in het jaar 1790 toebehoorden. (*)

2. België zal zamengesteld zijn uit al het overige grondgebied, hetwelk de benaming van het koninkrijk der Nederlanden, in het tractaat van 1815, bekomen had, met uitzondering van het groothertogdom Luxemburg, dat, onder eene verschillende betrekking door de vorsten uit het huis van Nassau bezeten wordende, een deel van de daitsche bondsvergadering uitmaakt en zal blijven uitmaken.

3. Het verstaat zich dat de bepalingen van art. 108 tot 117 ingesloten, van de algemeene acte van het weener congres, betrekkelijk de vrije vaart op de bevaarbare stroomen en rivieren, toegepast zullen worden op de rivieren en stroomen, die het hollandsch en belgisch grondgebied doorkruisen.

(*) Waartoe zullen de landen van *Ravenstein*, *Megen*, *Bosmeer* en *Gemert* behooren?

4. Daar echter uit de vastgestelde bepalingen in art. 1 en 2 zou voortspruiten, dat Holland en België op hun wederzijdsch grondgebied helemmeringen zouden bezitten, zullen er, door de zorgen der vijf hoven, zoodanige ruilingen en schikkingen, tusschen de beide landen worden bewerkstelligd, welke hen het wederzijdsch voordeel eener volkomen aansluiting van bezitting en eener vrije gemeenschap, tusschen de steden en stroomen, in hunne grenspalen begrepen, kunnen verzekeren.

Deze eerste artikelen overeengekomen zijnde, hebben de Mogendheden hunne aandacht gevestigd op de middelen om den vrede, waaraan de vijf Mogendheden eene krachtvolle zorg besteden, te bewerken, en de grondbeginselen, die hunne gemeene staatkunde beschermen, in hun waar daglicht te stellen.

Zij zijn eenstemmig van gevoelen dat de vijf Mogendheden aan hun welbegrepen belang, aan hunne vereeniging, aan de rust van Europa en ter vervulling der inzichten, aangewezen in hun protocol van den 20 december, verschuldigd waren eene plegtige verklaring, een schitterend bewijs van hun vast besluit, om in de beschikkingen betrekkelijk België, even zeer als in alle omstandigheden, die zich nog zouden kunnen voordoen, geene de minste vermeerdering van grondgebied, geenen uitsluitenden invloed, noch afzonderlijk voordeel te zoeken, en aan dit land zelf, gelijk aan al de staten die het omgeven, de beste waarborgen van rust en veiligheid te geven. Ten gevolge dier grondbeginselen en dier heilzame intentien, hebben de Mogendheden besloten om bij de vorenstaande artikels de hiernavolgende te voegen.

Art. 5. België zal binnen de grenzen, zoo als dezelve, overeenkomstig de in art. 1, 2 en 4 van het tegenwoordig protocol, zullen vastgesteld en geteekend worden, een voor altijd onzijdige staat uitmaken; de vijf mogendheden waarborgen hetzelfde die eeuwigdurende neutraliteit, zoo wel als het behoud en de onschendbaarheid van deszelfs grondgebied, in de hierboven vermelde grenspalen.

Art. 6. Overeenkomstig eene regtvaardige reciprociteit zal België gehouden wezen diezelfde onzijdigheid jegens alle staten in acht te nemen, en geen den minsten aanslag op huone in- noch uitwendige rust te maken.

(conform copij.)

(Geteskend)

PONSONBIL.

Na de lezing van opgemeld protocol stelde de heer de Robaulx voor, om onverwijld eene commissie te benoemen, welke het congres een ontwerp van decreet zal aanbieden, dat met de belangen des lands zal stroken, de integriteit van het belgisch grondgebied en de nationale waardigheid zal bewaren en waarbij krachtdadig tegen alle vreemde bemoeijing wordt geprotesteerd.

Na hevige debatten, werd met algemeene stemmen conform dat voorstel besloten.

Lot leden van die commissie werden afgevaardigden uit elke provincie benoemd, als: voor Brabant, van de Weyer; voor Luxemburg, Nathomb; voor Limburg, Destrouvelles; voor Luik, Lebeau; voor Namen, Robaulx; voor West-Vlaanderen, Devaux; voor Antwerpen, Osy; voor Oost-Vlaanderen, Hippolyte Vilain XIII; voor Henegouwen, Alex. Gendebien.

Hierna begonnen de eigenlijke deliberatien over de keuze van een opperhoofd en de stemmen bleven tusschen den hertog van Nemours en den hertog van Leuchtenberg. De meeste leden schenen zich weinig om eenen bedreigden oorlog te bekrennen; hoezeer de dreigende brief van den generaal Sebastiani, waarvan hierboven is melding gemaakt, thans in originali gelezen werd. Sommige leden riepen zelfs bij de bedreiging van het vertrek van den heer Brassin: des te beter! goede reis!

Daar er echter van alle kanten geroepen werd: tot morgen! scheidde de vergadering omstreeks vijf ure, des avonds.

— Daar is eene lijst in omloop der leden van het congres, die tot den dag van heden vóór den hertog van Leuchtenberg zijn. Dezelve is van 71 naamteekeningen voorzien.

— Het voorloopig bestuur heeft, bij besluit van den 23 januarij bepaald, dat de nationale belgische vlag dezelfde kleuren zal voeren, die, sedert de omwenteling, door het volk gedragen zijn geworden. De vlag zal dus rood, geel en zwart zijn; terwijl tevens bepaald is, dat de streepen met deze kleur, regtstandig en dus niet, gelijk op de nederlandsche vlag, dwarsch zullen loopen.

Nederlanden.

HERTOGENBOSCH, 3 February.

Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 3 januarij, goedgevonden te bepalen, dat, overeenkomstig de bij de nationale militie aangenomen beginsels, aan den eenen broeder zal kunnen worden toegestaan om den anderen bij de schutterij te vervangen, mits voor den dienst geschikt wordende bevonden, en alles onverminderd de behoorlijke vervulling van de verpligtingen, welke op den zoodanigen nu reeds ten aanzien van de nationale militie gebragt zijn of eventueel mogten worden, in welk geval de geremplaceerde broeder gehouden zal zijn, wederom in persoon bij den eersten ban der rustende schutterij in dienst te treden of daarbij eenen anderen plaatsvervanger te stellen; zul-

lende dienvolgens door den gouverneur en twee leden van gedeputeerde staten mogen worden beschikt op die verzoeken, waarbij de eene broeder verlangt voor den anderen bij den eersten ban der schutterij in dienst te treden, mits de als plaatsvervanger optredende broeder ten minste den ouderdom van 18 jaren volbragt hebbe.

— De Staats-Courant deelt het navolgende mede:

Bij verschillende besluiten zijn door Z. M. tot luitenant generaal benoemd, de generaal-majors hertog van Saxe-Weimar. D. L. Vermasen en B. J. C. Dibbets.

Bij besluit van Z. M. van den 25 januarij 1831, n.º 42 zijn benoemd:

Tot burgemeester der gemeenten Vassel, Wintelre en Knegsel (provincie Noord-Brabant), Cornelis Hordyk.

— Uit 's Gravenhage wordt van den 30 januarij gemeld:

Gisteren is de commissie van de tweede kamer der staten-generaal, belast met het ontwerpen van een adres aan den Koning vergaderd geweest. Men verwacht in de eerste dagen geene openbare zitting, zeker niet vóór dat het punt van het adres zal zijn afgehandeld.

— Men spreekt van eene reorganisatie der staatscourant en volkomene afschaffing der staatsdrukkerij. Reeds is er dienaangaande eene voordragt aan Z. M. gedaan.

— Gisteren in den vroegen morgen is een koerier naar Londen vertrokken met dépêches van ons gouvernement. — Des avonds is er een koerier uit Brussel aangekomen bij den engelschen ambassadeur, die gemelde stad, den 28 des avonds, ten 8 ure had verlaten, op welken tijd de verkiezing van het hoofd van den belgischen staat nog niet had plaats gehad.

— Men meldt uit Breda, den 1 februarij:

Heden zijn hier gepasseerd twee engelsche kabinets-koeriers, komende van Brussel en gaande naar 's Hage.

— De heer Brassin, fransch-zaakgelastigde te Brussel, is den 26 van daar naar Parijs vertrokken. Denzelfden dag is de generaal Flahaut naar Londen op reis gegaan.

— Volgens geruchten, zou het congres te Brussel, in de keus van eenen Vorst nog niet hebben kunnen slagen. Lange en hevige debatten moeten er vrijdag tot laat in den avond hebben plaats gehad; men wil, dat die discussien zaterdag voortgezet zijn en dat men aan het eind eindelijk overeengekomen is, om de beslissende keus nog tot over tien dagen weder uit te stellen.

— Volgens brieven uit Konstantinopel van den 18 december, maakt de Porte toerustingten te water en te land. Men weet de reden daarvan niet juist; sommigen denken aan eene onderneming ten nadeele van Rusland.

Het Journal de la Haye behelst het volgende:

« Wij deelen woordelijk twee plaatsen mede uit eene redevoering van den heer de Merode. De eene strekt om de keus van den prins August van Leuchtenberg te beschouwen als dreigend zelfs voor het bestaan van Lodewyk Philips; de andere uit het gevoelen, in tegenstrijdigheid met dat der katholieke dagbladen van België, dat de vereeniging met Frankrijk voor de zaak van het catholicismus niet nadeelig zoude zijn.

« Zie hier hoe de heer de Merode zich heeft uitgedrukt:

« Een zekere naam, welke ik er verre af ben van door personele verwijdering te verwerpen, is voornitgezet en komt sommigen onder ons geschikt voor de in- en buitenlandsche belangen te vereenigen. De prins van Leuchtenberg, zegt men, moet geen wantrouwen aan Frankrijk en aan Europa inboezemen, maar, bedenkt men dan niet, mijne heeren! dat wij in het tijdperk der onvoorzienste omwentelingen leven, dat de onrustige gemoederen, gewoon om de gouvernementen, welke elkander met snelheid opvolgen, te zien vallen, zich nog lang zullen verbeelden, op nieuw, op genade van hunne vervallene eierzucht, die voor de volken verderfelijke toneelstukken te kunnen beginnen? Hoe groot ook de volksliefde, de edelmoedige bedoelingen van den Koning der Franschen, te midden van de ebbe en den vloed van zoo vele onderscheidene aanmatigheden, welke in Frankrijk woelen, zijn mogen, zou hij veilig, zoo nabij zijne hoofdstad, eenen jongen vorst zien regeren, die van fransche afkomst is, en die zijne fortuin te danken heeft aan het hoofd van dat vermaarde keizerrijk, waarvan België eertijds een gedeelte uitmaakte? Zouden niet de leden van de familie van Buonaparte, bij voorkeur, in onze provincien hun verblijf komen houden? En zonden de talrijke personaadjes, welke door den val der keizerlijke regering van schitterende loopbanen beroofd zijn, niets verwachten van eene beweging, die het rijke België met het fransche grondgebied zou vereenigen, door hem, die reeds op den troon zoude gezeten zijn, op den troon van Frankrijk te plaatsen? Waarlijk, mijne heeren, het verwondert mij, dat ernstige en nadenkende mannen, dergelijke kansen, in hunne beschouwingen hebben

over het hoofd gezien. Het is geoorloofd, vertrouwend te zijn op mijne natuur neigt niet tot overdrevene voorzorgen; maar ik durf het zeggen, het ministerie van Koning Lodewyk Philips zou niet luider stem zijne pligten verraden, indien het geen onoverwinnelijken wederstand bood aan de verheffing van eenen vorst, die nog kort geleden tot de napoleonische ex-dynastie behoorde.

Indien ik mij hier, mijne betren, tegen de vereeniging met Frankrijk verset, dan is dit voorzeker niet, zoo als zich zekere ergwaanzinnende geesten zouden kunnen verbeelden, dat mijn godsdienstig geloof mij voor de volledige ineensmelting met onze naburen zou doen schroomen. Ik heb onder hen de schoonste dagen mijns levens, omringd van uitmuntende bloedverwanten en van de dierbaarste vrienden doorgebracht. Ik ben er ver af te gelooven, dat de katholieke Kerk bij de nationale vereeniging der Belgen met de Franschen zoude verliezen. Velen onder deze laatsten bewandelen, wel is waar, eenen weg van strenge onverdraagzaamheid, welke hen verhindert, ten opzichte der priesters, die maar al te lang door de van den troon vervallene Bourbonn aan het gevaar waren blootgesteld, de algemeene beginselen der burgerlijke en godsdienstige vrijheid, te volgen. Men betwist in Frankrijk en men weigert er zelfs aan de katholieken de vrijheid van genootschap, die van het onderwijs, het kostelijkste voorrecht van den huisvader; maar wij, Belgen, aan de roomsche Kerk verkleefd, zonder aan den afgod van het absolutismus, die steeds van onzen grond geweerd is, wierook te hebben opgedragen, meent gij dat men ons onze regten ontnemen zou, zonder eenen anders krachtadigen tegenstand te ontmoeten, dan dien, welke de eerbiedwaardige geestelijkheid aan hare tegenstrevers bood, welke ongelukkiglijk, door aan het afgeleefde koningschap der restauratie de vruchtelooste ondersteuning te verleenen, zoo langen tijd hare krachten uitputtede? De Belgen zouden, in weerwil van hun geringer aantal, onfeilbaar naar de fransche tribune ijlen, zoowel als in de dagbladen, de ruime denkbeelden van verdraagzaamheid, bestemd om, in spijt der apostolische dweepers van Portugal of Spanje, verspreid te worden, als anglikaansche of voltairiaansche dweepers van Groot-Brittanje en Frankrijk. Wij zouden met geestdrift uitroepen: leve de burger Koning! maar vergeet voor altijd de onderdrukking der gewetens! en het oude liberalismus zoowel als de slavelijke Kerk, zouden voor het goede regt wijken.

In de laatste jaren is door de agenten van het amortisatie-syndicaat, vooral in de provincie Luik, veel nazoek gedaan naar goederen en renten, welke voornamelijk aan kerken en geestelijken behoorden en waarvan de kerken, ingevolge fransche besluiten, in bezit waren gekomen. — Onder voorgaven, dat dezelve niet tot de eigenlijke fabriekgoederen behoorden werden dezelve door het domein aangeslagen. Vele kerken werden daardoor buiten staat gesteld om behoorlijk te worden onderhouden en in de kerkelijke diensten te voorzien. Na vruchteloze reclames daerom zijn daarover onderscheidene proceduren aangevangen; de gevoelens van de hoven te Brussel en Luik waren deswege zeer verschillend, en om daaraan een einde te maken, heeft het provisioneel gouvernement het volgende besluit genomen.

VOORLOEPIG GOVERNEMENT VAN BELGIË.
(Centraal comité.)

Gezien de besluiten van den 7^{en} thermidor, 11^{en} jaar, en 28^{en} frimaire, 12^{en} jaar, alsmede het decreet van den 15^{en} ventose, 13^{en} jaar, en andere tot dit onderwerp betrekkelijke beschikkingen;

Overwegende, dat uit die beschikkingen volgt, dat de goederen, renten en stichtingen, met het lezen van missen, jaargetijden en andere geestelijke diensten belast, aan de fabrieken der kerken zijn teruggegeven, zonder onderscheid of dezelve al dan niet in beneficien waren gesticht, en dat voornoemde beschikkingen zoo wel op voormalige collegiale als parochiale kerken van toepassing waren;

Overwegende, dat er onverwilde noodzakelijkheid bestaat om de reeds vorderingen van het voormalig amortisatie-syndicaat te doen eindigen;

Besluit.

Art. 1. De onderscheidene goederen, renten en stichtingen, belast met het lezen van missen, jaargetijden en geestelijke diensten, zonder uitzondering van diegenen, welke een gedeelte van enkele beneficien hebben uitgemaakt, zijn in de besluiten van den 7^{en} thermidor, 11^{en} jaar, 28^{en} frimaire, 12^{en} jaar en 15^{en} ventose, 13^{en} jaar, begrepen.

Art. 2. Voornoemde bepalingen zullen niet hinderlijk zijn aan verbintenissen en besluiten die kracht van gewijsden hebben verkregen, noch aan verkochte goederen: de terugbetaalde en verkochte renten, vóór de afkondiging van het besluit, zijn tevens daarvan uitgezonderd.

Art. 3. De administrateur-generaal van financiën is met de uitvoering van dit besluit belast, hetwelk in het officieel bulletin der decreten van het nationaal congres van België en van de besluiten der uitvoerende magt zal worden geinscreerd.

(Get.) Graaf Felice de Mérode, Ch. Rogier, J. van der Linden, Jolly, J. de Coppin.

BEKENDMAKING.

* * Men vraagt ten spoedigste, twee uren buiten Amsterdam, als GOUVERNEUR, een Persoon van middelbare jaren, van den R. K. Godsdienst, om aan vier kinderen ONDERWIJS te geven in het FRANSCH, HOLLANDSCH, SCHRIJVEN en REKENEN. Bij voorkeur zal men acht geven op iemand, die in de MUZIK ervaren is. Adres franco onder letter B, bij den Boekverkooper F. E. WIJMAN, te Amsterdam, in de Kalverstraat, bij de Oudekerk.

* * Bij de Gebroeders LANGENBUYSEN is te bekomen: Het belangrijk Werkje, getiteld: NOORD-BRABANDSCHE LIJFZAAMHEID, a 20 Centen.

PRIJZEN DER GRANEN.

EMDROVEN, 25 FEBRUARIJ.

Tarwe,	} het nederlandsch mud:	{	f 00-0 à 0-00.
Rogge,			• 7-70 à 0-00.
Boekweit,			• 7-10 à 0-00.
Haver,			• 3-00 à 0-00.
Het nederlandsch pond boter.			• 0-70 à 0-66.
De vier nederlandsche ponden roggebrood 39 cents.			

PRIJZEN DER VOLGENDE ERFGOEDEN.

AMSTERDAM, 31 JANUARIJ.

NEDERLANDEN.		Gebt.	
Recepissen, geldl. 1830.	à 5 pCt.	76 - 77	76 1/2
Werkelijke Schuld.	2 1/2	41 1/2 - 42	41 3/4
Uitgestelde dito		1/2 - 15/16	19/36
Kansbiljetten.	f	16 - 1/2	16 1/3
Amortisatie-Syndikaat	4 1/2 pCt.	67 1/2 - 68 1/2	67 1/6
Domein Losrenten	2 1/2	82 3/4 - 83 3/4	83 1/6
Handel-Maatschappij.	4 1/2	71 3/4 - 72 1/4	72
FRANKRIJK.			
Inschrijving op het Grootboek.	3	61 1/2 - 62	61 3/4
Certifikaten van dito.			
RUSLAND.			
Bij Hope en C ^o .	5	88 1/2 - 89 1/2	89
Negotiatie 1828.		89 - 1/2	89 1/6
Inschrijving op het Grootboek.	6	56 3/4 - 57 1/4	57 1/6
Certifikaten van dito.		56 3/4 - 57 1/2	57
Cert. dito Hamburg Admin.	5	84 1/2 - 3/4	84 1/6
Dito te Londen genegocieerd.		83 - 3/4	83 1/2
PRUISSEN.			
In Londen genegocieerd.			
Idem 2 ^{de} Ligting			
SPANJE.			
Renten perpetuel			
Neg. bij Hope en C ^o .		43 - 44 1/2	43 1/2
Te Parijs en Londen gedom ^d .		43 1/2 - 44	43 3/4
Coupons	f		
POLNEN.			
Loten	f		
WENEN.			
Bank.	5 pCt.	86 1/2 - 87 1/2	87
Dito.	4	74 - 1/2	74 1/2
Certifikaten.	2 1/2		
Metaliek.	5	86 1/2 - 87	86 1/2
Dito.	2 1/2		
Dito te Londen genegocieerd.	5		
Bank-Aktien	3		
Aandelen f 100 bij Rothschild.			
Dito • 250 dito	4		
NAPELS.			
Cert. bij Lamaison en Bouver.	5		
Dito Napelsche Adm.	4	60 - 3/4	60 1/2
Dito te Londen genegocieerd.	5		
DENEMARKE.			
Negotiatie in Londen.	2		
ENGLAND.			
Gecensolideerde.		81 1/2 - 83	82 1/2